



Terug naar school: Straatkinderen leren een vak

In Palmira Valle is de uitzichtloze werkeloosheid en de ermee samenhangende armoede hét alles overheersende probleem. Het ondergraaft de maatschappelijke moraal met als direct gevolg dat veel kinderen hun heil op straat gaan zoeken en vaak heel slecht terecht komen.

Ons Corjuconi tehuis in deze zuidelijke stad in Colombia vangt zo'n tweehonderd van deze zwerfkinderen op. Veertig van hen in ons semi-internaat, en de anderen via ons maatschappelijk werk. Een belangrijk aspect van onze opvang is dat zij een vak leren, naast de verzorging, die ze krijgen en hun (verplichte) schoolopleiding.

Een van de vakken waarvoor de jongens interesse hebben is houtbewerking. Zij leren alle facetten van het vak, tot het maken van meubels toe. Het is een plezier om te zien met hoeveel toewijding zij bij de lessen zijn en niet minder bij het zelf uitvoeren van de handelingen. Om hen extra te stimuleren heeft de leiding speciale overalls gekocht. Met daarop aangegeven: "Werkplaats Corjuconi (Taller Corjuconi)". Dat maakt de jongens nog eens extra trots, wat goed is voor de ontwikkeling van hun zelfrespect en bewustzijn. En wat er uit hun handen komt, mag er zijn. Ze worden beslist goede vakmensen. ☺



Speciale overalls voor de jongens



Een dag uit het leven van een schoenpoetsertje

Hier volgt het verhaal dat Toño, een jong schoenenpoetsertje uit de wijk Villa Maria del Triunfo (een arme wijk in Lima – Peru), aan een jeugdwerkster van de Stichting Juconi, Hoop voor Straat- en Zwerfkinderen, toevertrouwde.

"Mijn naam is Toño, ik ben negen jaar oud en ik werk vaak om mijn familie met de financiën te helpen. Ik sta dan vroeg op, ontbijt met brood en thee, als dat er tenminste is, pak mijn schoenpoetskist en ga op pad. Meestal richting de bushaltes waar de mensen klaar staan om naar hun werk te gaan. Gelukkig is er veel stof op de weg en er zijn erbij die de schoenen gepoetst willen hebben. De meesten hebben er helaas geen geld voor. Mijn situatie op het moment is slecht. Ik ben met mijn familie uit Cuzco gekomen. Ik woon nu met mijn ouders en drie andere kinderen in de bergen van Lima. Mijn ouders hebben er een stukje terrein veroverd en hier een choza (een klein huisje van riet) op gebouwd. Mijn vader heeft me naar school gestuurd maar soms is er geen geld voor de schoolspulletjes, de schooluniformen etc. Dan ga ik een paar dagen niet en ben dan bang om weer terug te moeten omdat de rest van de klas alweer verder is dan ik.

Ik hou erg van rekenen en ik vraag dan ook aan mijn moeder of ze met mij kan oefenen. Maar vaak komt zij te moe terug van het staan op de markt. Ook mis ik school wel eens om mijn familie te helpen met het werk. Wij verkopen groenten op de markt vlak bij ons huis en verdienen daar niet veel mee, maar meestal wel genoeg om van te eten. Thuis is er geen elektrisch licht en ik maak mijn huiswerk bij kaarslicht. Met kerst zijn er nooit cadeaus. Ik begrijp niet zo goed waarom de één veel heeft en de ander niks, ik vind dat soms oneerlijk. Toch ben ik meestal wel vrolijk en probeer vooruit te komen”

De extreme armoede in Lima, Peru heeft ertoe geleid dat Juconi Hoop voor Straat- en Zwerfkinderen dit jaar is gestart met het steunen van het opvanghuis ‘Casa Esconi’ (Casa Esperanca con los niños).

Mw. Maria del Carmen Huanca, de contactpersoon van het opvanghuis, is verantwoordelijk voor de opvang van de kinderen die op straat werken en blootgesteld zijn aan de gevaren die dit met zich meebrengt.

In februari 2006 is begonnen met het inrichten van Casa Esconi. Het programma, gericht op kinderen die op straat zwerven of werken, zal eind 2006 van start gaan. De kinderen vinden bij Casa Esconi een plek waar ze aandacht krijgen op emotioneel, sociaal, cognitief en fysiek gebied. ☀



Toño (9 jaar) aan het werk



Wereldberoemde Botero ontmoet Juconi bij Den Haag Sculptuur

Zijn robuuste, voluptueuze bronzen beelden staan in schril contrast met de uitgemergelde straatkinderen in zijn vaderland. De Colombiaanse kunstenaar Fernando Botero vervaardigt kunst met uitgesproken vervreemdende uitvergrote realiteit; deze kunst laat niemand koud.



Met dank aan: Aveq Fotografie, Den Haag

Senor Botero schudt de hand met Juconi's vertegenwoordigster bij zijn immense sculptuur 'Moederschap'

Botero's immense, metershoge bronzen sculpturen reisden van metropool naar metropool, van de Champs-Élysées in Parijs tot Park Avenue in New York. Na vele openlucht tentoonstellingen stonden zijn veertien beelden de afgelopen drie maanden tentoongesteld op het Lange Voorhout in Den Haag onder het betoverende bladerdak van de linden op deze mooie allee.

Dé kans voor de Haagse Stichting Juconi, Stichting Hoop voor Straat- en Zwerfkinderen, om aandacht te vragen voor de problematiek van deze kinderen in Latijns-Amerika. Botero heeft een grote liefde voor zijn vaderland. Met hem en zijn vrouw spraken wij over de situatie van kansarme kinderen en de grote invloed van kunst en muziek op de jongeren. Zij waren heel dankbaar voor wat Juconi voor de kinderen in Colombia doet en zegden toe graag te willen bekijken wat zij eraan zouden kunnen bijdragen. ☀